

Sakari Isosomppi
Ruutiukkojen 45-vuotisjuhlakokous
19.11.2018

Kunnioitetut sotaveteraanit hyvät Ruutiukkoveljet

Eero Kivelä on – Mannerheimin-ristin ritari numero 9. Jo tuo numero kertoo sotilaalle paljon. Tälle joukolle hänen ansionsa ovat varmasti tunnetut. Olin aiemmin lukenut hänestä vain ritarien elämäkerroista. Ruutiukoissa me nuoremmat olemme saaneet tietoa hänen ansiokkaasta toiminnastaan myös sodan jälkeen isänmaan hyväksi.

Hänen yhdessä aseveljiensä kanssa perustaman Ruutiukkojen mainion yhteisön merkitys lienee teille vanhemmille tamperelaisille itsestään selvyys. Sopeutumisessa uudelle paikkakunnalle Ruutiukkojen isänmaallisen veljespiirin jäsenyydestä on ollut tavattomasti apua. Tunnen siitä kiitollisuutta.

Omakotitalosta kaupunkiasumiseen muuttaminen oli aiheuttanut sen, että monien vuosien kuvanveistoharrastukseni oli jäänyt. En ollut käsitellyt yli 12 vuoteen savea ja kipsiä. Harraste-liike aloitti loppuunmyynnin. Olin ostamassa sieltä jotakin lastenlapsille sopivaa. Huomasin hyllyllä plastoliinipaketteja. Plastoliini muistuttaa savea ja on vain siistinpää käsitellä. Sitä ei tarvitse kostuttaa eikä pitää märkien rätien avulla notkeana.

Hankin vähin erin todennäköisesti koko liikkeen loppuvaraston ja sain niistä valmiiksi jo muutaman lastenlasteni muotokuvan.

Ruutiukkojen 45-vuotisjuhlan lähestyessä mieleeni nousi toistuvasti kuva kypäräpäisestä Eero Kivelästä. Katsoin Mannerheim-ristin ritareista internetissä olevat kuvat jo eräänlaiseksi kansallisomaisuudeksi. Niipä rohkenin ottaa sieltä monelle tutuksi tulleen kuvan mallikseni. Tein ensin erikseen muotokuvaosuuden ja sitten upotin sen alustaan niin, että kasvojen ympärille jäi riittävästi ilmaa.

Luontevaa oli sijoittaa reliefiin myös klubin Tampereen Suomalaisen Klubin tunnus.

Perustamisvuosiluku 1973 ja viiva kuvaaman jatkuvuutta ja osoittaa että Ruutiukkojen perustamisesta on kulunut 45 vuotta. Kirjasimiksi sovittelin ajatuksissani ensin valmiita irtokirjaimia, mutta ne tuntuivat jotenkin vierailta. Kehitin mielessäni pelkistetyn kirjasinleikkauksen, joka on riittävän karhea ja rakeinen kuin ruutikin. Kenties joku toinenkin mieltää kirjaimissa olevat kolot kuulan tai sirpaleiden iskemiksi.

Enkä lainkaan pane pahakseni jos katsoja näkee taustassa maastoa kuvaavia korkeuskäyriä. Ne ja osa efekteistä syntyivät ja annoin niiden olla siinä vaiheessa kun pienensin alkuaan 15 cm halkaisijaltaan olevan plastoliinityön 3D-tekniikalla 10 cm kokoiseksi.

Elastisia silikonisia valumuotteja tein kaksi. Kuivuneet kipsivalokset suojasin ohuella läpinäkyvällä akryylispraylla.

Ruutiukkoveri Olavi Kantelinen seurasi kesän aikana työn eri vaiheita. Hänen rohkaisevan kannustuksensa ansiosta työ ei jäänyt pelkäksi plastoliiniharjoitelmaksi. Uskalsin esittää työn Ruutiukkojen johdolle ”muisoesineeksi uskollisille ukoille”.

Tekoäly ja digitalisaatio on tehnyt tuloaan sotilaallisiin järjestelmiin.

Eero Kivelän ja hänen aseveljiensä äly, rohkeus ja päättäväisyys löytyivät kypärän alta.

Nuo ominaisuudet eivät olleet hakkeroitavissa. Voimme tuntea siitä kiitollisuutta.